

خلاصه فارسی

مقدمه:

نفروپاتی دیابتی، بیماری کلیوی پیشرونده است که در افرادی که دیابت نوع یک و دو دارند رخ می‌دهد. مشخص شده است که NGAL می‌تواند بیومارکر پیش‌بینی‌کننده موثری جهت آسیب حاد کلیوی در موقعیت‌های بالینی حاد باشد. این مطالعه با هدف بررسی ارتباط NGAL با پروتئینوری در بیماران با نفروپاتی دیابتی انجام شد.

مواد و روش‌ها:

این مطالعه بر روی ۶۵ بیمار مبتلا به دیابت و ۲۴ نفر افراد سالم به عنوان کنترل مورد در مراجعین به بیمارستان امام رضای تبریز انجام شد. اطلاعات دموگرافیک، یافته‌های بالینی (فشار خون و قد و وزن و BMI) نتایج حاصل از آزمایشاتی از جمله FBS، 2hPP، بیوشیمی خون، سایر آزمایشات روتین خونی و پروفایل چربی استخراج شد. سپس یک نمونه از خون بیماران جهت اندازه‌گیری سطح NGAL گرفته، پس از جداسازی سرم تا زمان انجام آزمایش در دمای ۸۰ درجه زیر صفر نگهداری و سپس با کیت به روش الیزا مورد آنالیز قرار گرفت. در نهایت تمامی اطلاعات وارد برنامه آنالیز آماری شده و به تحلیل داده‌ها پرداختیم.

یافته‌ها:

نتایج این مطالعه نشان داد که میان متغیرهای زیر ارتباط معنی‌داری وجود دارد و ضریب همبستگی بین شان به صورت زیر است: میان تری‌گلیسیرید با NGAL (ضریب همبستگی = ۰/۲۸)، کلسترول با آلبومین $ACR(-۰/۲۷)$ ، LDL با دیابت (۰/۴۱)، کلسترول با

تری گلیسیرید(0.48)، کلسترول با HDL(0.31)، LDL با تری گلیسیرید(0.45) و کلسترول(0.93)، مدت دیابت با هموگلوبین(-0.25)، NGAL با پروتئین ادرار ۲۴ ساعته (0.43)، آلبومین با فشار خون سیستولی(-0.44) و دیاستولی(-0.40) و LDL با کراتینین ۲۴ ساعته(-0.32).

نتیجه گیری:

نتایج این مطالعه نشان داد که میان سطح NGAL و میزان پروتئین ادرار مبتلایان به نفروپاتی دیابتی ارتباط معنی داری وجود دارد و با افزایش سطح پروتئین ادرار سطح NGAL افزایش می یابد.

کلیدواژه ها: نفروپاتی دیابتی؛ NGAL، بیومارکر؛ میکروآلبومینوری